

konkrete sager, hvis der foreligger fuldmagt fra en klageberettiget til at klage på dennes vegne, jf. forvaltningslovens § 8.

Til § 99

Der foreslås en ny bestemmelse om, at søgsmål til prøvelse af afgørelser efter loven skal være anlagt indenfor en bestemt frist. Søgsmålsfristen forekommer berettiget af hensyn til at sikre, at der efter en periode ikke kan rejses tvivl om rigtigheden af en afgørelse.

Stk. 3 indeholder en særlig værnetingsregel i søgsmål om ekspropriation.

Til kapitel 12

Kapitlet indeholder bestemmelser om et uafhængigt, sagkyndigt Miljøklagenævn, der er 3. instans for afgørelser truffet af miljøministeren eller af Miljøstyrelsen efter bemyndigelse.

Det er en vigtig del af regeringens miljøovsreform, at ankesystemerne som hovedregel kun kommer til at omfatte to instanser. På denne baggrund foreslås den nugældende lovs brede adgang til at påklage Miljøstyrelsens 2. instansafgørelser til Miljøankenævnet begrænset.

Af retssikkerhedsmæssige grunde foreslås det, at der bevares en mulighed for at få prøvet miljøministerens, henholdsvis Miljøstyrelsens, 2. instansafgørelser i meget betydningsfulde sager. Denne klageadgang omfatter klager over afgørelser om listevirksomheder og væsentlige spildevandsudledninger, dog under forudsætning af, at nævnet skønner, at den konkrete sag er større eller af principiel betydning. Denne afgrænsning skal sikre, at det kun er afgørelser af en sådan betydning, at de kan bære en 3. instansbehandling, der kan indbringes for ankenævnet. Endvidere foreslås det, at den hidtidige mulighed for at indbringe miljøministerens og Miljøstyrelsens 1. instansafgørelser (0-1 sager årligt) bevares.

Det foreslås derfor, at det nuværende Miljøankenævn bevares, idet dog nævnets navn i overensstemmelse med nyere praksis herom ændres til Miljøklagenævnet. Det nye Miljøklagenævn vil dog hvad angår sekretariatsbistand kunne reduceres til ca. den halve størrelse, idet den indskrænkede kompetence vil medføre en betydeligt formindsket sagsmængde. Miljøklagenævnet forventes således at skulle behandle og afgøre et mindre antal sager årligt end det eksisterende Miljøankenævn, der afgør 100 til 150 sager årligt vedrørende miljøbeskyttelsesloven. På længere sigt vil antallet af sager, der skal behandles af nævnet efter dette lovforslag, formentlig blive yderligere reduceret. Det eksisterende Miljøankenævn afgør endvidere et mindre antal sager efter vandforsy-

ningsloven, lov om kemiske stoffer og produkter, lov om miljø- og genteknologi samt havmiljøloven.

Miljøklagenævnet vil ligesom Miljøankenævnet være et sagkyndigt nævn. Miljøklagenævnets sammensætning foreslås dog ændret, således at det i videst muligt omfang sikres, at der sker en afvejning af erhvervsinteresser og miljøbeskyttelsesinteresser. Den nuværende sammensætning af Miljøankenævnet, hvorefter medlemmer udpeges efter indstilling fra henholdsvis Erhvervsorganisationerne og Arbejderbevægelsens Erhvervsråd på den ene side og Miljøstyrelsen på den anden side, foreslås ændret således, at Miljøstyrelsens indstillingsret erstattes af en indstillingsret for de »grønne« organisationer. Indstillingsretten tillægges de samme landsomfattende miljøorganisationer, som er tillagt klageret efter lovforslaget, dvs. Danmarks Naturfredningsforening, Danmarks Sportsfiskerforbund, Greenpeace samt Danmarks Havfiskeriforening og Dansk Fiskeriforening i forening.

Til § 100

Der henvises til de almindelige bemærkninger til kapitel 12.

Til § 101

Miljøklagenævnets kompetence foreslås begrænset på flere måder i forhold til Miljøankenævnets kompetence efter den gældende lov. Kompetencebegrænsningen er for det første en følge af, at flere af de afgørelsestyper, der før kunne påklages til Miljøankenævnet, foreslås ophævet. Dette gælder således den nugældende lovs §§ 34, 61f, stk. 6, 69a samt ministerens 1. instansafgørelser efter lovens § 11.

Endvidere foreslås Miljøklagenævnets kompetence med hensyn til klager over 2. instansafgørelser begrænset til større eller principielle afgørelser. Der er herved dels tænkt på afgørelser, hvor hensynet til væsentlige miljø- eller naturværdier skal afvejes mod andre væsentlige beskyttelsesværdige interesser, herunder afgørelser af særlig vidtrækkende økonomisk betydning for samfundet eller afgørelsens adressat. Endvidere tænkes der på afgørelser, der rejser spørgsmål om den rigtige anvendelse af en lovregel eller skønnes at få afgørende betydning for den administrative praksis. Sidstnævnte vil hyppigst være tilfældet i forbindelse med gennemførelse af ny lovgivning, hvor det kan være af principiel betydning at få fastlagt, hvordan de nye bestemmelser skal fortolkes.

Miljøklagenævnets kompetence omfatter herefter primært større eller principielle 2. instansafgørelser vedrørende virksomheder, der er optaget på listen over særligt forurenende virksomheder, jf. lovforsla-